

om Fastsættelse af betryggende Regler navnlig for Passagerskibe. Denne Konference, som fandt Sted i 1913 og Begyndelsen af 1914, afsluttedes med en Konvention, der blev undertegnet i London i Januar 1914, men som derefter paa Grund af Krigens Udbrud ikke er bragt til definitiv Gennemførelse, ikke er blevet ratificeret af ret mange af de deltagende Stater. Nu, da vi er kommet tilbage til mere normale Tilstande, og da det kan forudses, at de i Konventionen indeholdte Bestemmelser vil blive paabudt og fremtvunget af de ledende, søfarende Stater, er det paa Tide, at ogsaa vi definitivt ratificerer Overenskomsten og træffer de Foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne opfylde dens Paabud.

Naar vi gaar hertil, er det imidlertid nødvendigt, at vi ikke nøjes med blot at vedtage Bestemmelser, som umiddelbart staar i Sammenhæng med Konventionen, hvilken, som jeg fremhævede, navnlig har med Passagerskibe at gøre, men det er paa sin Plads, at vi gennemgaar og ændrer hele vor Skibstilsynslovgivning saaledes, at den bliver bragt i Overensstemmelse med Nutidens Krav. Den nuværende Ordning er, hvad angaar de Regler, som Lovgivningen indeholder — de gaar tilbage til 1911 og 1913 henholdsvis for Dampskibe og Sejlskibe — i og for sig i det væsentlige gode nok. De fleste Regler er fastsatte administrativt — Lovgivningen selv giver Rammerne, indenfor hvilke Administrationen fastslaar de mere detaljerede Bestemmelser —, men den Maade, hvorpaa Tilsynet er ordnet, lader meget tilbage at ønske. Vi har et meget stort Antal Skibssynsmænd, deres Tal er, naar vi regner Stedfortræderne med, for Tiden over 100. Det er ikke i den Henseende, det skorter, men derimod mangler der i høj Grad Enhed, en ensartet Overledelse for den hele Tilsynsvirksomhed. Synsmændene er mere eller mindre henviste til hver at gaa paa egen Haand, og det bliver mere tilfældigt, hvilke Bestemmelser der træffes, og i hvilket Omfang de givne Forskrifter effektivt bringes til Udførelse. Naar vi skal have en virkelig betryggende Skibstilsynsordning, er det derfor nødvendigt at organisere det saaledes, at vi bliver i Stand til at nøjes med et betydeligt mindre Personale, men at dette til Gengæld maa være saaledes beskaffent, at Virksomheden i alt Fald for en stor Del bliver en Livsgerning for de paa-gældende, ikke et mere eller mindre underordnet Bierhverv. Lovforslaget her gaar da ud paa at indrette et Skibstilsyn, der

er organiseret saaledes, at man har en Overskibsinspektør, et vist Antal Inspektører — en halv Snes har man tænkt sig — og saa Skibssynsmænd, hvis Antal foreløbig er sat til 30. Endvidere bliver der at ansætte det fornødne tekniske og administrative Personale til Raadighed for Centralmyndigheden, deriblandt ogsaa en Overskibsingeniør, som i alle tekniske Spørgsmaal er i Stand til at være raad-givende for Administrationen.

Dette er Hovedretningen i Lovforslaget om Tilsyn med Skibe. Hvad angaar Bekøstningen ved Gennemførelsen af de her foreslaaede Foranstaltninger, vil de medføre en forøget Udgift af omtrent 100 000 Kr. For Tiden er Udgiften med et rundt Tal 130 000 Kr., hvorefter Staten betaler 50 000, medens de 80 000 paahviler Skibsfarten — Beløbet er 80 000 Kr. efter de Love, vi vedtog i Efteraaret om midlertidig forhøjede Afgifter. Det er Meningen, at det ogsaa fremdeles skal være saaledes, at Skibsfarten bærer en ikke uvæsentlig Del af Bekøstningen ved Tilsynet, og disse 100 000 Kr., hvormed Udgiften vil stige, foreslaas delt saaledes, at omtrent Halvdelen falder paa Staten og den anden Halvdel paa Skibsfarten. Skibsfarten vil derefter komme til at udrede med et rundt Tal 135 000 Kr. og Staten 95 000 Kr. Jeg bemærker, at dette var de Tal, hvormed jeg fremsatte Lovforslaget i Folketinget; men efter Folketingets Ønske er der sket den Ændring, at alle Skibe under 50 Registertons, der ikke gaar i Fragtfart, skal være helt fritagne for den Afgift, som er knyttet til det regelmæssige Hovedsyn, hvorefter der udstedes Farts-certifikat. Dette Ønske fra Folketingets Side har jeg ment at burde imødekomme, og deraf vil følge, at Udgiften for Skibsfarten bliver noget formindsket, jeg kan ikke her bestemt sige hvor meget, maaske en halv Snes Tusind eller saa, medens Staten paa sin Side kommer til at udrede saa meget mere. — Jeg tror ikke, at der er nogen Anledning for mig til foreløbig at komme ind paa alle Enkelthederne i Lovforslaget, Bestemmelserne om Skibes Bygning og Udstyr, deres Forsyning med Redningsmateriel o. s. v., heller ikke om Fastsættelse af Lastelinier og Tjenesten om Bord, eller om hele Fremgangsmaaden overfor Skibe, der findes usødygtige, hvilket alt sammen er Enkeltheder, som jeg ikke i Øjeblikket behøver at opholde mig ved.

Det andet Lovforslag, Lovforslaget om